

Az előadások megszervezésénél számbavettük Miskolc politikailag és szakmailag legképzettebb, legjobb előadóit és az egyes előadók kijelölését közösen végeztük. Falragaszokon, a helyi napilapban és a hangoshíradóban ismertettük célunkat és programunkat. Az első előadáson az előadóterem teljesen megtelt és a közönség, amelynek 90 százaléka felnőttekből és 10 százaléka középiskolásokból állott, nagy figyelemmel és érdeklődéssel hallgatta meg az előadást. A sikernek híre szaladt, sok tanácsot, ötletet, észrevételt kaptunk, amelyeket ezentúl felhasználunk. A második előadáson már Miskolc két legjobb középiskolai szavalója mondott el részleteket a renaissance nagy műveiből. További előadásainkat a könyvtár nagy olvasótermében rendezzük, mert az többszáz hallgató kényelmes befogadására alkalmas. Shakespeare és Molière előadásaink iránt a Déryné-színház művészei is érdeklődnek, a Borsodi Rádió pedig tárgyal velünk előadásaink rövidített formában való közvetítéséről. A könyvtár kölcsönzőjéből az előadásokkal kapcsolatos anyagot ügyszólván mind kivették az olvasók. A sorozat második részének előadásaira többen önkéntesen jelentkeztek és a hozzájuk juttatott ötletek alapján a nagy magyar írók sorozatát zeneszámokkal tarkított, karképet adó nagyobbarányú estékké bővítjük ki.

E fejlemények kedvezően hatnak a könyvtár belső munkájára is és feltárják hiányosságainkat. Kiderült, hogy olvasótermünk kézikönyvtára elhanyagolt, az ömlesztett anyagból sürgősen ki kellett válogatnunk a ma is használható szakmunkákat. Az eddig egyoldalúan műszaki szempontból fejlesztett könyvtárunknak a könyvbeszerzéseknél nagyobb gondot kell fordítania szépirodalomra, történelemre, művészettörténetre is. Irodalmi népszerűsítő munkánkat azonban nem szűkíthetjük kizárólag Miskolc területére. Fejér megye példájára mi is az egyes községek irodalmi és történelmi nevezetességeiből kiindulva, helytörténeti vonatkozású előadásokat tartunk. *Tompa*-előadások lesznek Igriciben, Monokon *Kossuth*-emlékünnepet rendezünk, Vattán pedig *Szemere Bertalan*ról, az 1849-iki republikánus államférfiről emlékeztünk meg. Sályon, ahol *Gárdonyi Géza* elemi iskolába járt, a »Gyermekkori emlékekből« tartunk könyvmegbeszélést, Tiszatartján, *Eötvös József* kedvenc tartózkodási helyén »A falu jegyzője«-t ismertetjük. Hasonló vonatkozások alapján a megye számos városában és községében tartunk majd irodalmi előadásokat, hogy ily módon az egész megye olvasóközönségének irodalomtörténeti érdeklődését kielégítsük.

KORDOS LÁSZLÓ

a miskolci Megyei Könyvtár munkatársa

Somogy megye könyvtárainak mezőgazdasági propaganda munkája

Somogy megye népkönyvtárosai a járási könyvtárakban és a megyei könyvtárban beszámoltak téli munkájukról és tavaszi-nyári terveikről, amelyekkel kormányunk mezőgazdasági programjának megvalósítását segítik.

Boda Péter kszoki tanító, akit »a kaposvári járás legjobb könyvtárosa« címmel és vándorzászlóval tüntettek ki, mint nagyon elfoglalt pedagógus azt tervezte, hogy átadja a könyvtárosságot a maganevelte aktívájának. A mezőgazdaság fejlesztésének programja azonban arra ösztönzi, hogy továbbvezesse a könyvtárat. Kszok 700 lakosú község, alig néhányszáz napos könyvtárának 160 állandó olvasója havonta 220 könyvet olvas. Boda Péter ezt az eredményt úgy érte el, hogy kikutatva a falu lakóinak egyéni érdeklődési körét, a fafaragót nép-

művészeti tárgyú könyvvel, a méhészt méhészt-szakkönyvvel, a lótenyésztőt állattenyésztési szakkönyvvel látta el. Megfigyelte azt is, hogy sok dolgozó paraszt azért nem megy a könyvtárba, mert munkaruhájában, dolgából jövet átall oda bemenni, átöltözésre pedig már fáradt. A DISZ-szervezet segítségével az ilyen olvasóknak házhoz viszi a könyvet. Boda Péter tanácsstag is; minden tanácsülésre magával visz 15–20 könyvet, hogy ott helyben kikölcsönözze.

Hedrehelyen a 78–80 éves emberek is olvasnak; a könyvtár 180 olvasójának több mint a fele dolgozó paraszt. A mezőgazdasági szakkönyveknek nagy itt a kelendősége. Rostás Lászlóné nagybajomi könyvtáros a minden hét szerdáján rendezett gazdagylésen időszerű részleteket olvas fel mezőgazdasági könyvek-

ből és egész télen működő három kis olvasó csoportját mezőgazdasági szakkönyvekkel látta el. A falu méhészt és gyümölcsészeti szakkörének ugyancsak eljuttatta a szükséges szakkönyveket. A marcali járási könyvtár is szoros kapcsolatot tart a járási kultúrotthonban működő mezőgazdasági szakkörökkel és két olvasókört is szervezett, melyeknek programjába beillesztette a mezőgazdasági könyvek olvasását. Péter Lajos nagyszalkácsi tanító, a marcali járás legjobb könyvtárosa, februárban száz mezőgazdasági tárgyú szakkönyvet kölcsönzött. Beszámolt arról, hogy még a szomszédos Tapsony faluból is járnak át dolgozó parasztnak, mint pl. Meiszterics János. A tapsonyi tanács mégsem gondoskodik könyvtárhelyiségről és a gépállomási könyvtár mitsem törődik a falu lakosságának könyvigényével. Tamás Erzsébet kaposmérői népkönyvtáros, aki a tanács dolgozója, munkaszobájában elhelyezett könyvtárállítással irányítja a tanácsházban megforduló dolgozó parasztnak figyelmét a könyvtár szakkönyveire, Kaposfő és Rinyaszentkirály könyvtárosa elmondták, hogy egyes olvasók anynyira megkedvelték a szakkönyveket (pl. Órosi: »Méhék között«), hogy nehéz tőlük visszaszerezni azokat. Görgeteg község tanácsa felosztotta a falut 10—12 házan-

kénti csoportra, hogy hetenként kétszer megbeszéljék a mezőgazdasági munkák kérdéseit. Kiss Lajosné népkönyvtáros ilyenkor mezőgazdasági könyvekkel olvas fel. Egyes tanácsok helyesen értékelik a könyvtárak munkáját és támogatják a népkönyvtárosokat. Somogyfőszemen tanácselnöke marcali hivatalos útja alkalmával például meglátogatta a járási könyvtárat és maga válogatta ki és vitte haza a falu dolgozói által igényelt mezőgazdasági és állattenyésztési szakkönyveket. A marcali járási könyvtár jó kapcsolatot létesített a gépállomással; szakkönyvekkel látja el az agronómusokat, akik viszonzásul a népkönyvtár propagandistái. A széphalmi agronómus munkája közben öt-hat könyvet visz ki a dolgozó parasztnak és felhívja figyelmüket a falu népkönyvtárára. Ezek a részben új, részben felújított lelkes kezdeményezések bizonyítják, hogy népkönyvtárosaink a maguk ügyének tekintik a mezőgazdaság fejlesztésének segítségét.

Komoly és sürgős feladatokat kell azonban megoldania a megyei könyvtárnak és járási könyvtárainknak is. Elsősorban meg kell javítanunk népkönyvtáraink állományösszetételét. Megszüntettük az eddigi gépies elosztást. A Népkönyvtári Központnak is figyelembe kell vennie a jövőben könyvellátó tevékenysége során az egyes megyék, járások sajátos termelési ágait. A járási tanácsok mezőgazdasági csoportjaival egyetértésben megállapítjuk az egyes községek helyi jellegű termelési feladatait és eszerint látjuk el a népkönyvtárakat szakkönyvekkel. Megyénk területén rövidesen 80 szakkör működik, népkönyvtárosaikat bekapcsoljuk munkájukba. Megkönnyítjük népkönyvtárosainknak a könyvtárállítások rendezését. Ellátjuk őket kívánságuk szerinti mennyiségben piros textilanyaggal és drót könyvtámmasszal, kartonra nyomatunk jelszavakat és ezekhez mellékelünk kisebb bibliográfiákat. Mezőgazdasági és állattenyésztési területre vonatkozó szemléltető plakátokat kaszírtattunk, hogy ezekre tárgyhoz illő könyveket helyezze, népkönyvtárosaink könnyebben rendezhessenek kiállítást. A korábban bevált »Népnevelő segítője« tábla mintájára »A gazda segítője« táblákat készítettünk számukra.

KELLNER BERNÁT

a Somogy Megyei Könyvtár
módszertani dolgozója

Mezőgazdasági szakkönyvkiállítás